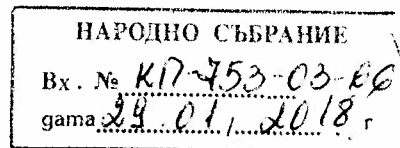

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР

№ 734/2016 г.
София, 26.01.2018 г.

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ПРИ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш изх. № 753-03-66/12.12.2017 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н КИРИЛОВ,

По предоставяния проект на Закон за Европейската заповед за разследване № 702-01-47 изразяваме следното становище.

Потвърждаваме подкрепата за приемането на закона, изразена от Прокуратурата до министъра на правосъдието в съгласувателната процедура по реда на чл. 26 и сл. от Закона за нормативните актове.

Същевременно констатираме, че част от отправените бележки не са били възприети, а се установяват и някои други пропуски, чието отстраняване би подобрило и прецизирало законопроекта.

1. Неудачен е възприетият в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от законопроекта подход на изрично (изчерпателно) изброяване на компетентния орган по признаване на Европейската заповед за разследване (ЕЗР), особено в частта относно специализираните съд и прокуратура – при условията на чл. 411а, ал. 1-6 НПК, и на военния съд и военно-окръжна прокуратура – при условията само на чл. 411а, ал. 7 НПК. С изричното изброяване на процесуалните хипотези на компетентност на военен съд или прокуратура се урежда (включва) частният случай, а се изключва общият по Глава тридесет и първа от НПК.

Напълно достатъчно би било в нормата да се посочи, че компетентни органи по признаване са съответният окръжен, специализиран или военен съд – подход, приложен вече относно издаващия орган в чл. 5, ал. 1 от законопроекта.

(Следва да се съобрази, че е допусната и терминологична неточност с посочването на военните съдилища като „военно-окръжни“ – те имат ранг на окръжни, но изрично са предвидени в Конституцията, в Закона за съдебната власт и НПК като военен съд (военни съдилища).)

2. Намираме за необходимо изричното предвиждане на ред, по който да се определи компетентният орган по чл. 9, когато е отправено искане за извършване на няколко действия по разследването или други процесуални действия на територията на различни съдебни окръзи. Това не би могло да се осигури с предвиденото с § 3 от Допълнителните разпоредби препращане към НПК за неуредените въпроси, което би разрешило спор за подсъдност между различни съдилища.

Рационално би било в отделна разпоредба на цитирания член да се даде нормативно разрешение на въпроса с подсъдността/компетентността в полза на съда/прокурора, в чиито район следва да се извърши действието с най-голяма неотложност.

3. Относно езика, на който Република България ще приема и ще издава Европейската заповед за разследване.

В текста на настоящия проект липсват разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и 3 от проекта, представен от Министерството на правосъдието, относно езика, на който България ще приема Европейски заповеди за арест. Такива не са предвидени и в чл. 3 от настоящия проект.

Този въпрос би могъл да намери разрешение с добавянето на текста на ал. 2 и 3 от чл. 10 на предходния вариант на законопроекта относно езика, на който България ще приема ЕЗР от други държави-членки на ЕС, като съответни алинеи в чл.10 от настоящия законопроект, а разпоредбите от ал.2 до ал.4 станат съответно ал. 4-6. Възможен вариант е посочените разпоредби относно езика да се включат като ал. 2 и ал. 3 на чл. 3 от предложения законопроект.

4. Относно Особените правила по Глава четвърта от законопроекта.

Текстът на чл. 26, ал. 1 от законопроекта не предвижда реда, по който следва да бъде взето решение за временно предаване на задържано лице.

Би могло да се обсъди и добави нова алинея (например нова ал. 2 в чл. 26), която да предвиди *компетентен и изпълняващ този вид ЕЗР да бъде окръжният съд с териториална компетентност по мястото, където лицето е задържано под стража, като относно процедурата по вземане на самото решение за временно предаване на задържаното лице би била удачна*

препратка към тази, предвидена в чл. 50 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА).

Не е предвидена разпоредба, която да вменява задължение на компетентния изпълняващ орган да уведомява ВКП за взетото решение по ЕЗР за временно предаване на задържано лице.

Текстът на чл. 26, ал. 10 от проекта препраща към реда по чл. 26, ал. 2-4 ЗЕЕЗА („Временното предаване на лицето да се извършва по реда на чл. 26, ал. 2-4 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест“). Този ред изисква предаването на временно задържаното в изпълняващата държава лице да става с постановление на ВКП. Освен ако не се касае за хипотезата на чл. 25, ал. 4 от проекта на Закона за ЕЗР, когато е необходим транзит през трета страна, в проекта на Закон за ЕЗР не е предвидено компетентният изпълняващ орган да уведомява ВКП. Би било полезно допълването на текста на чл. 26, ал. 5 от проекта, предвиждащо уведомяване на ВКП от страна на изпълняващия ЕЗР орган в Република България за взетото решение по ЕЗР за временно предаване на задържано лице (по аргумент от чл.,19, ал. 4, чл. 20, ал. 4 и чл. 53, ал. 2 ЗЕЕЗА), за да се пристъпи към фактическото изпълнение на временното предаване по реда по чл. 26 ЗЕЕЗА.

Самото фактическо предаване е свързано с динамика в плановете за предаване, включващо и полицейските власти за международно сътрудничество, поради което би било полезно в чл. 26, ал. 10 от проекта на Закон за ЕЗР текстът „по реда на чл. 26, ал. 2-4 ЗЕЕЗА“ да бъде заменен с „чл. 26 ЗЕЕЗА“, като се предвиди и връщането на временно предаденото лице в изпълняващата държава.

5. В Допълнителните разпоредби на законопроекта не е дадено определение на компетентния „издаващ орган“ на държава-членка, който е различен в отделните държави-членки и се различава и от българските издаващи органи.

6. Въвежданата промяна с предложения законопроект (вж. и чл. 3 и чл. 34 от Директива 2014/41ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА) налага най-малко следните съществени нормативни разрешения в преходните и заключителни разпореди.

Наложително е да се допълни Законът за специалните разузнавателни средства (ЗРС), като се предвиди и компетентният орган по чл. 9, ал. 1, т. 1 от Закона за Европейската заповед за разследване да е сред органите, които могат

да правят искане за използване на СРС. Евентуално би могло да се предвиди нов § 6 за допълнение на чл. 13, ал. 2 ЗСРС след думите „Наблюдаващият прокурор“ с думите „или компетентният орган по чл. 9, ал. 1, т. 1 от Закона за Европейската заповед за разследване“.

Същевременно в същия смисъл следва да се предвиди и съответната промяна и в НПК. С нов § 7 в преходните и заключителни разпореди да се допълнят разпоредбите на чл. 173, ал. 1, изречение 1 и изречение 2 НПК след думите „наблюдаващия прокурор“ („наблюдаващият прокурор“ – за изречение 2) се добавят думите „или компетентният орган по чл. 9, ал. 1, т. 1 от Закона за Европейската заповед за разследване“.

Благодаря за предоставената възможност на Прокуратурата на РБ да изрази становище по законопроекта.

С УВАЖЕНИЕ:

ПЕНКА БОГДАНОВА
ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
ПРИ ВКП

